

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE MEMBRIS ECCLE-||SIAE MILITANTIS,|| TRIBVS LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XII. Idem confirmatur naturali ratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53880](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53880)

cap. 121. Quacunq; inquit, mandat Deus, ex quibus bonum est; Non mæchaberis; Et quacunq; non iubentur, sed speciali consilio monentur, ex quibus bonum est; Bonum est homini mulierē non tangere, tunc recte fiunt, cum referuntur ad diligendum Deū, Et proximū, Et in hoc seculo, Et in futuro. Ex his apparet, quanto mendacio Caluinus dicat lib. 4. Instit. c. 13. §. 12. nulli veterū venisse in mentem, quod Christus aliquid consulerit.

CAPVT XII.

Idem confirmatur naturali ratione.

VITEM probatur ratione desumpta tū ex corporibus naturalibus, tum ex politicis Rebus publicis; Videmus enim in qualibet re naturali, duplē esse perfectionem: unam necessariam ad esse, alteram ad bene esse: unam, sine qua rei natura non est perfecta, alteram, sine qua non est ornata; homo si habeat animam & corpus, perfectus est, quoad naturam attinet, etiam si aliqui deformis, & imperitus, atque improbus sit. At cùm est elegans, politus, formosus, doctus, probus, aliam quandam habet perfectionem; ergo eodem modo homo Christianus duplē habere debet perfectionem: unam necessariam ad esse, id est, per quam sit verè Filius Dei, & hæres regni, quæ consistit in præceptorum obseruatione; aliqui enim non esset Christus bonus legislator, si legem tulisset, quæ non perficeret hominem Christianum: alteram necessariam ad bene esse, quæ consistit in consiliis.

Videmus item in omnibus bene institutis Rebus publicis præter præmia, & pœnas constitutas seruantibus, aut transgredientibus leges, esse etiam præmia quædam decreta heroicis operibus; hinc apud Romanos præter stipendia debita militibus, non violentibus militiae disciplinam, fuisse etiam coronas ciuicas, ouationes, supplicationes, ac triumphos decretos factis heroicis, ut omnes nouerunt; ira ergo non abhorret à ratione, immò potius cōformē est rationi, ut præter vitam æternam promissam obseruatoribus legis diuinæ, sint etiam certa præmia, & singulares honores pro iis, qui non solum Dei legem seruant, sed etiam virtutes heroicas ostendunt.

QQq 3 CAPVT